

Rapport

Klacht

1. Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen hem om een schriftelijke machtiging heeft gevraagd van de heer X terwijl hij als advocaat al twintig jaar belangen behartigt van derden in relatie met de Belastingdienst Heerlen.
2. Tevens klaagt verzoeker erover dat zijn klachtbrief van 4 mei 2007 aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen op 21 mei 2007 is afgedaan door de ambtenaar waartegen de klacht was gericht.

Beoordeling

Algemeen

Verzoeker is advocaat en belastingdeskundige en behartigt in die hoedanigheid de belangen van derden. Verzoeker stelt eind april 2007 te zijn benaderd door de heer X met de vraag zijn belangen te behartigen. Naar aanleiding hiervan stuurde verzoeker op 25 april 2007 een brief aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen met de vraag hem informatie te doen toekomen inzake de zaak van de heer X. Verzoeker wenste te beschikken over een door de politie opgemaakt proces-verbaal van een in de woning van X aangetroffen hennepplantage, welk proces-verbaal door de Belastingdienst met toestemming van de Officier van Justitie werd gebruikt voor fiscale doeleinden. Als reactie hierop liet de Belastingdienst op 26 april 2007 aan verzoeker weten dat de heer X verzoeker eerst moest machtigen alvorens de Belastingdienst de zaak verder zou behandelen.

- I. Ten aanzien van het vragen om een schriftelijke machtiging

Bevindingen

1. In reactie op het verzoek van de Belastingdienst van 26 april 2007 om een schriftelijke machtiging liet verzoeker op 4 mei 2007 in een brief aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen weten dat hij de belangen van de heer X behartigde. Omdat hij als advocaat al twintig jaar de belangen van derden behartigt in relatie met de Belastingdienst Heerlen, achtte verzoeker het niet noodzakelijk om een schriftelijke machtiging van de heer X te versturen aan de Belastingdienst. In deze brief gaf hij aan dat als de Belastingdienst geen genoegen zou nemen met deze mededeling, hij een klacht zou indienen over de gang van zaken. Op 21 mei 2007 ontving verzoeker een brief van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen waarin werd aangegeven dat op grond van artikel 2:1 Algemene wet bestuursrecht (Awb) bestuursorganen van gemachtigden een schriftelijke machtiging kunnen verlangen en dat advocaten hiervan niet zijn uitgezonderd. Wat betreft de Belastingdienst was de klacht hiermee afgedaan.

2. Op 18 mei 2007 diende verzoeker bij de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen, een klacht in over de gang van zaken. Op 24 mei 2007 vond er telefonisch contact plaats tussen de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen en verzoeker naar aanleiding van verzoekers brief van 4 mei 2007 en zijn klacht van 18 mei 2007. Verzoeker gaf in dit gesprek aan dat het nodeloos veel tijd en energie kostte om een machtiging te overleggen. Hij had nog nooit een machtiging overgelegd en was dit ook niet van plan. Op 16 juli 2007 stuurde de Belastingdienst een klachtafhandelingsbrief naar verzoeker. In deze brief werd onder meer aangegeven dat advocaten niet zijn uitgezonderd van de werking van artikel 2:1 Awb en dat op verzoek een schriftelijke machtiging overgelegd diende te worden. Tevens werd vermeld dat het voor de inspecteur niet bekend was dat de heer X zich door verzoeker liet vertegenwoordigen.

3. Op 19 juni 2007 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman, dat op 13 juli 2007 ter verdere behandeling werd doorgestuurd naar de Belastingdienst. Verzoeker klaagt erover dat hij een machtiging moet overhandigen aan de Belastingdienst terwijl hij al twintig jaar als advocaat de belangen van derden behartigt.

4. Op 1 augustus 2007 reageerde de Belastingdienst per brief aan de Nationale ombudsman op de klacht van verzoeker. De Belastingdienst gaf in deze brief aan dat op basis van feiten er van uit kon worden gegaan dat de heer X zijn eigen belangen behartigde. Zo had de heer X tot en met 2005 zijn eigen belastingaangiften ingediend en had hij dit nooit eerder door een gemachtigde laten doen. Omdat verzoeker voor het eerst als gemachtigde van de heer X optrad, achtte de Belastingdienst het redelijk om in deze situatie om een machtiging te vragen. Tevens gaf de Belastingdienst aan dat verzoeker niet bij iedere ambtenaar van het desbetreffende kantoor bekend was.

5. Op 17 augustus 2007 stuurde de Nationale ombudsman een kopie van de reactie van de Belastingdienst van 1 augustus 2007 aan verzoeker. Op 31 augustus 2007 reageerde verzoeker schriftelijk op voornoemde brief. Verzoeker gaf aan dat hij al ruim twintig jaar belastingplichtigen vertegenwoordigde en derhalve "vrijwel alle ambtenaren van de Belastingdienst Heerlen" kende. Omdat verzoeker uitging van een relatie gebaseerd op wederzijds respect en vertrouwen zag hij het afgeven van een machtiging als een nodeloze en vermijdbare handeling.

6. Naar aanleiding van het commentaar van verzoeker op de reactie van de Belastingdienst stuurde de Nationale ombudsman op 12 september 2007 een brief aan de Belastingdienst met daarin enkele aanvullende vragen. Gevraagd werd waarom verzoeker in deze zaak een machtiging moest overhandigen terwijl hij aangaf dit in twintig jaar als belangenbehartiger nog nooit gedaan te hebben. Tevens stelde de Nationale ombudsman de vraag of verzoeker geregistreerd staat als intermediair en of door de Belastingdienst wordt bijgehouden wanneer een belastingplichtige voor de eerste keer iemand machtigt om zijn belangen te behartigen.

7. Op 11 oktober 2007 reageerde de Belastingdienst per brief op de aanvullende vragen. De Belastingdienst had verzoeker om een machtiging gevraagd omdat uit de gegevens van de Belastingdienst niet bleek dat verzoeker optrad als gemachtigde voor de heer X. In de reactie werd aangegeven dat niet alle 1500 medewerkers van de Belastingdienst/Limburg weten wie verzoeker is. De Belastingdienst liet weten dat het noodzakelijk is om te weten dat verzoeker als gemachtigde voor de heer X optreedt en tevens tot hoever deze machtiging reikt. In aanvulling hierop liet de Belastingdienst weten dat verzoeker niet staat geregistreerd als intermediair bij de Belastingdienst omdat de Belastingdienst alleen een bestand bijhoudt van belastingconsulenten. Voorts hoeft een geregistreerde belastingconsulent niet daadwerkelijk de gemachtigde te zijn voor een belastingplichtige. De Belastingdienst houdt niet expliciet bij wanneer een belastingplichtige iemand machtigt om zijn belastingzaken te regelen. Wel wordt de schriftelijke machtiging in het dossier van de desbetreffende belastingplichtige bewaard.

8. In een e-mail van 11 oktober 2007 aan de Nationale ombudsman wees de Belastingdienst er voorts op dat in hoofdstuk 6 van de brochure "Welke rechten heeft u bij de Belastingdienst?" wordt uitgelegd wat de regels zijn als men iemand wil machtigen.

9. Op 30 mei 2008 stuurde de Belastingdienst/Limburg aan de Nationale ombudsman kopieën van verzoeken om machtiging. Het betreft een twaalfstal verzoeken om machtiging gericht aan de heer R. verstuurd vanuit verschillende kantoren van de Belastingdienst/Limburg tussen oktober 2004 en mei 2008.

Beoordeling

10. Het redelijkheidselement houdt in dat het bestuursorgaan de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afweegt en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit vereist impliceert dat een bestuursorgaan een toereikende reden moet hebben om een schriftelijke machtiging te vragen.

11. Blijkens het bepaalde in artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan een ieder zich voor de behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen door een gemachtigde laten vertegenwoordigen, en kan het bestuursorgaan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen. Anders dan bij beroepsprocedures bij de rechtbank, ten aanzien waarvan in artikel 8:24 van de Awb is bepaald dat de rechtbank van advocaten en procureurs niet een schriftelijke machtiging kan verlangen, geldt dit ook voor de gevallen waarin de gemachtigde advocaat is.

12. Het voorgaande betekent dat de Belastingdienst bevoegd is om van verzoeker een schriftelijke machtiging te verlangen. De vraag is echter of de Belastingdienst een toereikende reden had om van verzoeker een dergelijke machtiging te verlangen.

13. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van het tweede lid van artikel 2:1 Awb komt naar voren dat de wetgever er voor heeft gekozen bestuursorganen de mogelijkheid te bieden ook van advocaten en procureurs een machtiging te verlangen omdat het voor bestuursorganen onder omstandigheden minder duidelijk kan zijn of een bepaalde persoon inderdaad advocaat is.

14. Gezien het feit dat er 1500 mensen bij de Belastingdienst/Limburg werken zal verzoeker niet voor al deze medewerkers bekend zijn geweest. Voorts had de heer X nog nooit iemand gemachtigd om zijn belastingzaken te regelen. Hoewel begrijpelijk is dat verzoeker het onnodig vindt om in dit geval een schriftelijke machtiging te overleggen omdat hij al jaren zaken doet met de Belastingdienst/Limburg is het niet onredelijk dat de Belastingdienst in dit geval een schriftelijke machtiging van verzoeker heeft verlangd. Verder blijft het een feit dat de Belastingdienst niet al langer wist dat verzoeker advocaat was van de heer X en dat hij de omvang van de gegeven machtiging niet kende. In zoverre wijkt deze situatie af van die van rapport 1999/392 (zie Achtergrond, onder 5), in welk geval het bestuursorgaan wist of had kunnen weten dat er een relatie bestond tussen de verzoeker (advocaat) en diens cliënte. Gelet hierop en gezien het feit dat verzoeker de Belastingdienst had verzocht om gevoelige informatie (het door de politie opgestelde proces-verbaal van de ontdekking van een hennepplantage in de woning van X), is het niet onredelijk dat de Belastingdienst - ook mede gelet op de geheimhoudingsplicht van artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (zie Achtergrond, onder 4) - verzoeker om een schriftelijke machtiging heeft gevraagd alvorens het proces-verbaal door te kunnen sturen.

Zo gezien kan niet worden gezegd dat de Belastingdienst heeft gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

II. Ten aanzien van het afdoen van de klacht door de ambtenaar waartegen de klacht was gericht

Bevindingen

1. Het eerste verzoek van de Belastingdienst aan verzoeker om een schriftelijke machtiging te overleggen was een brief van 26 april 2007 ondertekend door de heer Y. Hierna stuurde verzoeker op 4 mei 2007 een brief gericht aan de heer Y waarin hij uitlegt dat hij al jarenlang de belangen van derden behartigt en dat hij een schriftelijke machtiging niet nodig acht. Verzoeker gaf in deze brief aan dat als de Belastingdienst geen genoegen zou nemen met deze mededeling, hij een klacht hierover zou indienen. De heer Y reageerde hierop per brief op 21 mei 2007. In deze brief gaf de heer Y aan dat zijn verzoek om overlegging van een schriftelijke machtiging in stand bleef en dat de klacht van verzoeker zijns inziens daarmee was afgedaan.

2. Op 18 mei 2007 diende verzoeker bij de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen een klacht in over de gang van zaken. Deze klachtbrief was gericht aan de heer Y. Op 23 mei 2007 stuurde de Belastingdienst een ontvangstbevestiging aan verzoeker en op 24 mei 2007 had de klachtbehandelaar, de heer Z. van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen telefonisch contact met verzoeker. Dit gesprek vond plaats naar aanleiding van de klacht van 18 mei 2007 en de brief van 4 mei 2007. Op 16 juli stuurde de Belastingdienst een klachtafhandelingsbrief naar verzoeker, ondertekend door de heer Q. en behandeld door de heer T.

3. In het verzoekschrift dat verzoeker op 19 juni 2007 indiende bij de Nationale ombudsman klaagt hij erover dat de klacht die hij had ingediend bij de Belastingdienst daar is afgedaan door de ambtenaar waartegen de klacht was gericht, namelijk de heer Y. Deze klacht werd op 13 juli 2007 voorgelegd aan de Belastingdienst.

4. De Belastingdienst reageerde op 1 augustus 2007 per brief aan de Nationale ombudsman op deze klacht. De Belastingdienst gaf aan dat de klacht van verzoeker zich richtte op de brief van de Belastingdienst van 21 mei 2007, getekend door de heer Y. De Belastingdienst liet weten dat, hoewel in voornoemde brief staat dat de klacht van verzoeker is afgehandeld, dit niet het geval was en verzoeker dat "redelijkerwijs had kunnen weten". Na de brief van de Belastingdienst van 21 mei 2007 vond op 24 mei 2007 telefonisch contact plaats tussen de klachtbehandelaar de heer Z. en verzoeker. Op 16 juli 2007 is de klacht van verzoeker schriftelijk afgedaan door een andere ambtenaar dan de heer Y, namelijk de heer T. en ondertekend door de heer Q.

5. Op 17 augustus 2007 stuurde de Nationale ombudsman een kopie van de brief van de Belastingdienst van 1 augustus 2007 aan verzoeker. Op 31 augustus 2007 reageerde verzoeker op deze brief. Verzoeker gaf aan dat uit de brief van de Belastingdienst van 21 mei 2007 blijkt dat de klacht is afgehandeld door de heer Y. Het was voor verzoeker niet duidelijk dat de klacht feitelijk door de heer Z. was behandeld. Verzoeker gaat in zijn brief van 31 augustus 2007 niet in op het telefoongesprek met de heer Z. van de Belastingdienst van 24 mei 2007 en de klachtafhandelingsbrief van 16 juli 2007.

Beoordeling

6. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat een bestuursorgaan zich actief opstelt om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. In een geval als het onderhavige impliceert het vereiste van onpartijdigheid dat de Belastingdienst bij interne klachtbehandeling de behandeling van de klacht laat uitvoeren door een ambtenaar die niet betrokken is geweest bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft.

7. Tot en met de brief van de Belastingdienst van 21 mei 2007 was al het contact dat verzoeker met de Belastingdienst had met de heer Y. Op het moment dat verzoeker de

brief van 21 mei 2007 (een maandag) van de heer Y van de Belastingdienst ontving met daarin de mededeling dat zijn klacht was afgehandeld, kon verzoeker er redelijkerwijs vanuit gaan dat dit nog niet de reactie was op zijn klacht van 18 mei 2007 (een zaterdag) maar enkel een reactie was op zijn brief van 4 mei 2007. De heer Y had de zin "uw klacht is mijns inziens hiermee afgehandeld" wel anders kunnen formuleren. De Belastingdienst gaf hierover zelf aan in zijn brief aan de Nationale ombudsman van 1 augustus 2007 dat deze formulering niet verstandig was omdat hiermee de indruk werd gewekt dat de heer Y de klacht zelf had behandeld.

8. Naar aanleiding van het telefoongesprek met de Belastingdienst op 24 mei 2007 had verzoeker redelijkerwijs kunnen aannemen dat zijn klacht van 18 mei 2007 niet in behandeling was bij de heer Y maar bij de heer Z. Dit blijkt tevens uit de klachtafhandelingsbrief van 16 juli 2007.

Zo bezien kan niet worden gezegd dat de Belastingdienst heeft gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Limburg te Heerlen, is niet gegrond ten aanzien van:

- het vragen van een schriftelijke machtiging;
- het afdoen van de klacht door de ambtenaar waartegen de klacht was gericht.

Onderzoek

Op 22 juni 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer R. te Maastricht, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Limburg te Heerlen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Ministerie van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Limburg verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de Belastingdienst/Limburg en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werden aan de Belastingdienst/Limburg aanvullende vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de Belastingdienst gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Brief van 4 mei 2007 van verzoeker aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen.

Klacht van 18 mei 2007 van verzoeker aan de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen.

Brief van 21 mei 2007 van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Heerlen aan verzoeker.

Telefoonnotitie van 24 mei 2007 van het gesprek tussen verzoeker en de heer Z., klachtbehandelaar bij de Belastingdienst.

Verzoekschrift van 19 juni 2007 gericht aan de Nationale ombudsman.

Klachtafhandelingsbrief van 16 juli 2007 van de Belastingdienst aan verzoeker.

Standpunt van 1 augustus 2007 van de Belastingdienst gericht aan de Nationale ombudsman.

Reactie van 31 augustus 2007 van verzoeker op het standpunt van de Belastingdienst.

Brief van 12 september 2007 van de Nationale ombudsman met aanvullende vragen aan de Belastingdienst.

Reactie van 11 oktober 2007 van de Belastingdienst op de aanvullende vragen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Artikel 2:1 Algemene wet bestuursrecht

1. Een ieder kan zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorgaan laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen.

2. Het bestuursorgaan kan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen.

2. Wetsgeschiedenis artikel 2:1 Algemene wet bestuursrecht

In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel Awb (Kamerstukken II 1988/89, 21 221 nr. 3) is ten aanzien van het tweede lid van art. 2:1 het volgende opgemerkt:

"Het tweede lid geeft het bestuursorgaan de bevoegdheid, van gemachtigden te verlangen dat zij een schriftelijke machtiging overleggen. De regeling komt overeen met de regelingen van administratief procesrecht. Het bestuursorgaan dient de mogelijkheid te hebben om na te gaan of degene doe zich als een gemachtigde van een bepaalde belanghebbende aandient daartoe werkelijk bevoegd is. Daarbij is een schriftelijk stuk gewenst, mede om de omvang van de vertegenwoordigingsbevoegdheid te bepalen (...). Het bestuursorgaan kan van elke gemachtigde een schriftelijke verklaring verlangen, dus ook van advocaten. Er wordt voorgesteld deze bevoegdheid aan het bestuur te verlenen omdat van bestuursorganen niet kan worden gevergd dat zij weten wie wel en wie geen advocaat is. Het kan immers zeer goed voorkomen dat een advocaat uit het zuiden van het land, een zaak in het noorden gaat bepleiten en omgekeerd. Het bestuursorgaan is niet verplicht een schriftelijke machtiging te vragen en kan het verzoek erom dus achterwege laten indien het betrokkene(n) kent."

Bij de behandeling in de Tweede Kamer van het voorstel voor de Awb is door de vaste commissies voor Justitie en Binnenlandse Zaken uit de Tweede Kamer de reikwijdte van het tweede lid van artikel 2:1 aan de orde gesteld. De commissies vroegen de regering om een reactie op het commentaar van een aantal wetenschappers op dit artikellid.

In dit commentaar stelden de wetenschappers voor om in het genoemde lid de uitzondering op te nemen dat van advocaten en procureurs geen schriftelijke machtiging kan worden verlangd. Een dergelijke aanvulling was reeds bepleit door de Nederlandse Orde van advocaten (Voorlopig Verslag vastgesteld op 12 september 1990, Tweede Kamer, vergaderjaar 1990-1991 21 221, nr. 5. Zie ook: Parlementaire Geschiedenis van de Algemene wet bestuursrecht, eerste tranche, mr. E.J. Daalder en mr. G.R.J. de Groot, Alphen aan den Rijn 1993, blz. 169).

In de memorie van antwoord (17 december 1990, Kamerstukken II 1990/91 21 221, nr. 6) merkte de regering op dit punt het volgende op:

"De aangedragen argumenten voor het opnemen van een uitzondering voor advocaten en procedures zijn niet nieuw en kunnen ons ook niet overtuigen. Het gaat in het onderhavige geval om vertegenwoordiging in het contact met bestuursorganen, en niet met rechterlijke colleges die dagelijks omgaan met advocaten en procureurs. Het kan derhalve voor een bestuursorgaan onder omstandigheden minder duidelijk zijn of een bepaalde persoon inderdaad advocaat en procureur is. Ook in het privaatrecht kan in het gewone rechtsverkeer van een advocaat of procureur de overlegging van een volmacht worden verlangd. Voor het bestuursprocesrecht is het inderdaad gewenst aan te sluiten bij hetgeen

in het algemeen voor het optreden bij rechtscolleges geldt. In de binnenkort in te dienen regeling voor het uniforme bestuursprocesrecht (hoofdstuk 8 Awb) zal dan ook worden bepaald dat bij het optreden voor de rechter geen machtiging kan worden verlangd van een advocaat of procureur."

3. Artikel 8:24 Algemene wet bestuursrecht

1. Partijen kunnen zich laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen.
2. De rechtbank kan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen.
3. Het tweede lid is niet van toepassing ten aanzien van advocaten en procureurs.

4. Artikel 67 Algemene wet inzake rijksbelastingen

1. Het is een ieder verboden hetgeen hem uit of in verband met enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet over de persoon of zaken van een ander blijkt of wordt meegedeeld, verder bekend te maken dan noodzakelijk is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de invordering van enige rijksbelasting als bedoeld in de invorderingswet 1990 (geheimhoudingsplicht).

2. De geheimhoudingsplicht geldt niet indien:

- a. enig wettelijk voorschrift tot de bekendmaking verplicht;
- b. bij regeling van Onze Minister is bepaald dat bekendmaking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak van een bestuursorgaan;
- c. bekendmaking plaatsvindt aan degene op wie de gegevens betrekking hebben voorzover deze gegevens door of namens hem zijn verstrekt.

3. In andere gevallen dan bedoeld in het tweede lid kan Onze Minister ontheffing verlenen van de geheimhoudingsplicht.

5. Rapport Nationale ombudsman 1999/392

"5. Blijkens het bepaalde in artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan een ieder zich voor de behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen door een gemachtigde laten vertegenwoordigen, en kan het bestuursorgaan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen (zie achtergrond).

Anders dan bij beroepsprocedures bij de rechtbank, ten aanzien waarvan in artikel 8:24 van de Awb is bepaald dat de rechtbank van advocaten en procureurs niet een schriftelijke machtiging kan verlangen, geldt dit ook voor de gevallen waarin de gemachtigde advocaat is.

6. Het voorgaande betekent dat Cadans bevoegd is om van verzoeker een schriftelijke machtiging te verlangen. Voor de beantwoording van de vraag of de weigering van Cadans om verzoeker een afschrift van de nieuw te nemen beslissing toe te sturen zonder een daartoe strekkende machtiging de toets der kritiek kan doorstaan, is echter ook van belang of Cadans een toereikende reden had om van verzoeker zo'n machtiging te verlangen.

7. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van het tweede lid van artikel 2:1 van de Awb komt naar voren dat de wetgever er voor heeft gekozen bestuursorganen de mogelijkheid te bieden ook van advocaten en procureurs een machtiging te verlangen omdat het voor bestuursorganen onder omstandigheden minder duidelijk kan zijn of een bepaalde persoon inderdaad advocaat is.

8. Vaststaat dat voor Cadans duidelijk was dat verzoeker advocaat is, en dat hij destijds als gemachtigde van de betrokken cliënte beroep had ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Cadans beschikte immers over de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 29 december 1993. In zoverre bestond er voor Cadans geen enkele reden te controleren of verzoeker inderdaad advocaat is.

Daarnaast staat vast dat de desbetreffende uitkeringskwestie als resultaat van de door verzoeker namens bedoelde cliënte bij de Centrale Raad van Beroep aanhangig gemaakte beroepszaak uiteindelijk, voor het nemen van een nieuwe beschikking, aan Cadans is overgedragen.

9. Nu op geen enkele wijze is gesteld of gebleken dat verzoeker voor wat betreft bedoelde uitkeringszaak niet langer als gemachtigde van bedoelde cliënte optrad, valt niet in te zien waarom Cadans een machtiging nodig zou hebben om verzoeker een afschrift van de nieuwe beschikking te kunnen sturen. Gezien het vorenstaande is het niet juist dat Cadans zich op het standpunt heeft gesteld dat verzoeker pas een afschrift van de nieuw te nemen beschikking kan krijgen wanneer uit een machtiging van de betrokkene blijkt dat hij daartoe gemachtigd is."